

ընկեր ըրած կեանքի հանդիսաւորութեանց, թերեւ, վերջ ի վերջոյ, մեր խիստ մտածութիւնները, մեր բարի զգացումներն երաժշտական աղաղակներ են՝ զոր հոգին միայն կրնայ յղանալ։

Կը հրաւիրեմ զքեզ ուրեմն, ո՛վ ընթերցող, որ մշակեա երաժշտութիւնն՝ զքեզ բարուրեցելու համար, ըու զգայականութիւնդ սրելու, վայելելու վերջնապէս այն ամենաբազմոյց իմացական զինովութիւնը՝ որ զգայարանքի ու մտքի ամբողջական յափշտակութիւնն է։ Լսէ՛ երաժշտութիւն, առանց դեղեկելու՝ բայց մեծ վստահութեամբ՝ նետուէ՛ այդ համարաւորին կախարդանաց բազուկներուն մէջ. ան զքեզ կորստեան չախտի տանի, այլ փարոսի մը նման պիտի ցուցնէ քեզի նաւահան, գիտար ժամանակիւն ճամբան։

(Շարունակութիւն)

Թրգմ. Հ. Ս. ՏԵՐ-ՄՈՎՍԵՍԻԱՆ

## ԳՐԱԽՕՍԱԿԱՆ

ԱՐՇԱԽԻՐ ՀՕՇԱՊԵՐԵԱՆ (Բարունի). — Գեորգիոսովսկի և Արժակ Բանաստեղծութիւններ 1914-1915. Կ. Պոլիս Տպար. Օ. Արզուման 1919։

Ընդամենը՝ հարիւր էջով գրքոյկ մըն է, որուն մէջ կայ երիտասարդ հոգիի մը թրթռումները ներշնչուած ու գրուած 15-16 տարեկան հասակին մէջ։ Ա. Հօշապերեան իր ուսումը կ'առնէ Պօլիս Ս. Լուսաւորիչ վարժարանին մէջ. բայց աշխարհաւոր և Հայալինջ ողբերգութեամբ դպրոցները շուտով քցուելով՝ ուսուցիչներ և ուսանողներ ցրուեցան։ Տաղանդը իր մէջ ինքնաստեղծ կը թուի. ինքը կեանքի ափին վրայ գեղեցիկ երազ մը եղաւ, բայց աւաղ վաղանցուկ և անբոլորչանելի. վաղուց զգաց իր նորածագ հոգիին մէջ սիրոյ և ատելութեան հրայրքը կեանքին դէմ, որմէ վաղուց ալ զրկուեցաւ։

Իր գրքոյկը պնտուած թէ արձակ և թէ ոտանաւորներէ, իր մահուրէն ետքը ամփոփուած են և գեղեցիկ կերպով դասաւորած. նախ դրուած է «Գրական Սկզբնաղբերները» որ կը սկսի քանի մը էջ արձակ գրութիւններով որոնց կցուած են նաեւ ոտանաւորներու շարք մը։ Ասոնց կը յաջորդէ «Մանկական երազները» որ գրեթէ գրքոյկին երկրորդ մասը կը կազմէ, մեծ մասամբ մահերգներ են զգացուած բարեկամի մը կամ սիրելիի մը մահէն։ Իր տողերը հիւսած է հերարձակ մայրերու որդեկորոյս լալօնքէն՝ կամ սգազգաց հօր մը անմխիթար արցունքէն։ Իր հատորիկը զրական անթերի գործ մը չէ, բայց կը ներփակէ ապագայի մեծ յոյս բանաստեղծի այդ իր 15 տարուան պատանեկան ներշնչումներուն մէջ։

Պ. Հօշապերեանի սկսնակ թութիւնն մէջ շատ ակներև են հակումները, ինքը գլխաւորապէս սնած է Դուրեանով, իր հոգին մեղամազձոտ է. բայց միանգամայն շատ զգալի են զեռ իր մէջ այն վարպետները՝ որոնց գաղափարները ամբողջապէս իւ-

## ՀՈՎ ՄԸ Կ'ԱՆՑՆԻ ՍՐՏԷՍ

✱ ✱

Հով մը կ'անցնի սրտէս, ջերմին, ազազուն, Հազել զգալի։

Կը գզուէ իմ հոգին, սիրով յարաճուն։

Սառ սիրտս հալի։

Հով մը կ'անցնի սրտէս, թեթեւ ու քնքուշ. Նման գեփուփ։

Հոգիս անուրջերով թովէ՝ սիրանուշ,

Ու կուրծքս կ'ուռի։

Հով մը կ'անցնի սրտէս. քամի մը սաստիկ, Մրրիկ մը ցրտին։

Ձի սահմուկի տակայն հոգիս դեռատի,

Յոյս կայ ջեր սրտին։

Հով մը կ'անցնի սրտէս, զօրեղ փոթորիկ, Մթին, ամպամած։

Չ'ալեկոծի տակայն հոգիս՝ գերթ ալիք,

Ձի հոն կայ Ատոռու։

Մ. Յ. ՄԱՐԻՆԻԱՆ